

உ

புரீ சந்தர்மௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

ப்ரசாரம் 50.

காலை எழுந்ததுமுதல் ஸ்நானம் முடிய செய்ய வேண்டிய க்ரமம்

ஒவ்வொருவரும் ப்ராம்ஹ முகூர்த்தத்தில் எழுந்துவிட வேண்டும். அதாவது ஸூரிய உதயமாவதற்கு முன் ஐந்து நாழிகை. அதற்குமேல் தூங்கினால் புண்யம் போய் விடுவதுடன் பித்ருக்களின் சாபமும் கிடைக்கும்.

ஸந்த்யா காலங்களில் ஆஹாரம், ஸ்த்ரீ போகம், தூக்கம், படிப்பு இந்நான் கும் கூடாது. தூங்கி எழுந்தவுடன் மங்கள வஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கண் விழிக்க வேண்டும். தூங்கி எழுந்தவுடன் தைவம், ரிஷிகள், புண்யாத்மாக்கள் இவர்களை த்யானம் செய்யவேண்டும். பிறகு எழுந்து கிழக்கு, தெற்கு, வடக்கு இந்தத் திக்கில் வீட்டிலிருந்து 100 கோலுக்குக் குறையாத ஜன ஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் ஜலத்தையும் ம்ருத்திகையையும் எடுத்துவைத்துக் கொண்டு, தலையை வஸ்த்ரத்தல் மறைத்து, பகலில் வடக்கு முகமாயும், இரவில் தெற்கு முகமாயும் உட்கார்ந்துக்கொண்டு, மௌனமாய் மல விஸர்ஜனம் செய்ய வேண்டும். அக்னி, ஸ்த்ரீ, ப்ராம்ஹனன், குரு, பசு, இவர்களுக்கெதிரிலும், ஜலத்திலும், புற்றிலும், மலையுச்சியிலும், ஆலயங்களிலும், ஆற்றங்கரையிலும், மரத்தடியிலும், தான்யங்களிலும், தேவாலயத்திற்கு எதிர் முகமாயும் நின்றுகொண்டும் மலஜல விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. மலஜலம் சரீரத்தில் எங்காவது பட்டுவிட்டால் அந்த இடத்தையும் ம்ருத்திகையால் சுத்தி செய்யவேண்டும். முதலில் மல விஸர்ஜனத்திற்கும், பிறகு ஜலவிஸர்ஜனத்திற்கும், பிறகு இடது கைக்கும், அதன் பிறகு இரண்டு கைகளுக்கும், பிறகு கால்களுக்கும் இந்த வரிசையாக செளசம் செய்ய வேண்டும். மண்ணும் ஜலமும் மாறி மாறி செளசம் செய்ய வேண்டும். இப்படி செளசம் முடிந்த பிறகு தந்ததாவனம் செய்யவேண்டும். மண், கல், சாம்பல் முதலியவைகளைக் கொண்டு பல் துலக்கக் கூடாது. சுண்ணாம்பு கலக்காத தந்த சூர்ணத்தினால் பல் துலக்கலாம். ஆனால் ஆள் காட்டி விரலால் பல் துலக்கக்கூடாது. ஆல் வேல் முதலிய குச்சியினால் பல் துலக்கலாம். ஆனால் பர்வகாலம், ஸங்க்ரமணம் முதலிய புண்ய காலங்களில் குச்சியினால் பல் துலக்கக்கூடாது. மேலே கண்ட விஷயங்கள் வெகு ஸூலபமாய் அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாயிருந்தும், நாம் ஆலஸ்யமாயும், அலக்ஷ்யமாயும் ச்ரத்தைக் குறைவினாலும் அனுஷ்டிக்காமலிருக்கிறோமே தவிர செய்ய முடியாத கார்யம் ஒன்றுமில்லை. சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களை நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு விஷயமும் நம்முடைய நன்மைக்காகவும் ஆரோக்யத்திற்காகவும் சொல்லப் பட்டிருப்பது நன் கு புலப்படும். ஆகையால் கூடுமான வரையில் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியதை அனுஸரித்து நடக்கவேண்டும். முன் காலத்தில் ஜலத்தில் அசுத்தம் செய்யமாட்டார்கள். இப்போது சகலரும் ஜலத்தில்

உட்கார்ந்து சௌசம் செய்துவிட்டு, அதே இடத்தில் பல் துலக்கியும், வாய் கொப்புளித்து காரி உமிழ்ந்தும் அசுத்தம் செய்கிறார்கள்.

ஆன்ஹிக க்ரமம்

நமது சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்ட விதிகளுக்கு முவ்வகைப் பயனுண்டு. ஒன்று இப்போதே காணும் பலன். மற்றொன்று மறுமையில் காண்பது. இன்னு மொன்று இம்மையிலும் மறுமையிலும் அடைவதாகும். இதையே த்ருஷ்ட பலன், அதிருஷ்ட பலன், திருஷ்டா திருஷ்ட பலன் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. சௌசத்தின் அத்ருஷ்ட பலன் ஒருபுறத்திருக்க, த்ருஷ்ட பலத்தின் குணத்தை அனுபவித்தவர்கள் அறிவார்கள். குளிர் தேசத்தவர் ஆசாரத்தை யுத்தாயுத்தம் பாராமல் நம்மவரில் அனேகர் பின்பற்றுவதைக் காண மிகவும் துக்கமாயிருக்கிறது. அவானன் என்ற வாயுவானது சக்தி மலங்களைக் கழிக்கிறது. அந்த ஸமயம் துர் நாற்றம் நிறைந்த வாயு உள்ளும் புறமும் பரவக் காண்கிறோம். துர்நாற்றம் போக மண்ணாலும் ஜலத்தாலும் கழுவுவது அவச்யமன்றோ? சிறுநீர் இறங்கியபிறகு ம்ருகங்களைப் போல் சுத்தி செய்யாமல் செல்பவன் எவ்வகையில் ம்ருகங்களை விட மேலானவன் என்று சொல்லமுடியும். அடிக்கடி கால் கழுவுவதால் தலையிலுள்ள உஷ்ணம் குறைகிறது. வாயைக் கொப்புளிப்பதால் தந்த ரோகம் நீங்குகிறது.

கண்டுஷ, ஆசமன், தந்ததாவனம்

கைகால் குதங்களுக்கு மண் ஜல சௌசமான பிறகு, கச்சமவிழ்த்திருந்தால் கட்டி, சிகையை முடித்து, வாய் கொப்புளிக்க வேண்டும். இவ்வசுத்த ஜலத்தை கரையிலேயே விட்டு அதையும் அலம்ப வேண்டு.. வலது புறத்தில் தேவர்களுடைய ஸ்தானமானதால் உட்கார்ந்து கொண்டு இடது புறத்திலேயே கொப்புளிக்க வேண்டும். ஜல விஸர்ஜனத்திற்குப் பிறகு நாலு முறையும், மலவிஸர்ஜனத்திற்குப் பிறகு பதினாறு பதினெட்டு முறையும், கண்டுஷம் (வாய்க் கொப்பளிப்பது) விதிக்கப் பட்டுள்ளது. அவரவர் ஸம்ப்ரதாயப்படி உள்ளங்கையால் ஜலத்தை மும்முறை குடிப்பது ஆசமனீயமாகும். இதற்கு மந்த்ரம் அச்சுதானந்த கோவிந்த என்பவைகளுடன் (சதுர்த்தியந்தம்) நமஸ்காரத்தையும் சேர்த்தும், மூன்று வ்யாஹ்ருதிகளைக் கூறியும், ருக் யஜுஸ்ஸாம வேதங்களுடன் ஸ்வாஹாகாரத்தைச் சேர்த்தும் சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு முழங்கால்களுக்குள் இரண்டு முழங்கைகளும் வரும்படி குந்தி உட்கார்ந்து, உலர்கிற வஸ்த்ரமணிந்து, மேல் துணியை யக்ஞோபவீதமாக போட்டுக்கொண்டு கிழக்கிலாவடு வடக்கிலாவது வட கிழக்கிலாவது பார்த்துக் கொண்டு ஆசமனம் செய்யவேண்டும். உள்ளங்கை அடி மூலம் குடிக்க வேண்டும் என்பது விதி. அந்த ஜலம் ஹ்ருதயம் வரை போகவேண்டும். அது ப்ரம்ஹதீர்தமாம். முழங்கால் மறையும்படி ஜலத்தில் நின்று கொண்டும் செய்யலாம். ஆசமனம் செய்யும் ஜலம் உப்பு, உஷ்ணம், நுரை, வாஸனை, நாற்றம், கலங்கல் முதலியவைகளில்லாமலிருக்க வேண்டும். ஒருவர் ஆசமனம் செய்த மீதமுமாகா து. எப்பொதும் இரண்டு முறை செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் கட்டை விரல் மூலத்தால் உதடை இரண்டு தடவையும் எல்லா விரல்களாலும் ஒரு தடவையும் துடைக்கவேண்டும். மும்முறை ஜலம்

அருந்துவதால் ப்ரம்ஹ, விஷ்ணு, ருத்திரர்களும், ருக்யஜுஸ்ஸமங்களும் த்ருப்தி அடைகின்றனர். துடைப்பதால் கங்கா யமுனைகளும் ஸந்தோஷிகின்றனர். கண்களால் சந்த்ர ஸூர்யர்களும், மூக்கால் அச்வினி தேவர்களும், காதால் அக்னி வாயுவும், மார்பால் ஸ்ர்வதேவர்களும், சிரஸால் புருஷோத்தமனும் த்ருப்தி அடைகிறார்கள். அதிகாலையிலும் மற்ற வேளைகளிலும் சீதஜலம் உட்கொள்வதால் உஷ்ண தேசத்தில் வசிக்கும் நமக்கு உள்ளேயுள்ள மலங்களைக் கழித்து ஒருவித உத்ஸாகத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் கொடுக்கிறது.

தூங்கும் போது உண்ட உணவை ஜீர்ணம் செய்ய ஓர் கருவி ஓயாது வேலை செய்கிறது. அதற்கு ஐந்து ப்ராணன் களும் ஸகாயம் செய்கின்றன. களத்திலிருந்து காற்று பதரை விலக்குவதைப்போல், மலத்தை ஏகதேசத்தில் அந்தந்த த்வாரங்களிலும் ஒதுக்குவது ஓர் வாயு. அம்மலங்கள் நாக்கிலும் பற்களிடக்கிலும் தங்கி துஷ்க்ருமிகளை உண்டு பண்ணுகின்றன. அதன் மூலமாய் தந்த நோய் உண்டாகிறது. ஆகையால் உண்டவுடன் அதிக தடவை வாய் கொப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. வாயை நன்றாகச் சுத்தி செய்த பிறகே உமிழ் நீர் விழுங்க வேண்டும். நாகரீகமென நினைத்து படுக்கையில் உட்கார்ந்தபடியே காபி முதலிய ஆகாரம் சாப்பிடுவதால் கோழை முதலியது உள்ளே சென்று உடலைக் கெடுத்து விடுகின்றது. முதல் வேலை தந்த சுத்தி விதிப்படி செய்தால் எந்த வியாதியும் அணுகாது. பல் குச்சிகளால் துலக்கி சுத்தம் செய்யும் போது ஈறுகலில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிற பதார்த்தங்கள் வெளிப்பட்டு பித்த சிலேஷ்மங்களும் வெளியே வந்து விடுகின்றன. சாம்பல், செங்கல், மண் முதலியவற்றால் க்ராமத்தாரும், சீமைச் சுண்ணாம்பு, அதைக்கலந்த மெழுகு முதலியவற்றால் நகரத்தாரும் ஈரை ஓடுக்கி வேரைக்களைந்து பொய்ப்பல்லையணிய நேருகிறது. வீணாக பத்துலக்குவதற்குக் கூட அன்னிய நாட்டிற்கு பணமளித்து பல்லை இழந்தும் பொய்ப்பல்லைப் பெறுவது எவ்வளவு மதியீனம். முன்னோர் காட்டிய செலவிலா வழியை அனுஸரித்து தேஹாரோக்கியத்தைத் தேடுவதை விட்டு நாமே அழிவை தேடுகிறோம்.

ஸ்நானம்

பொதுவாக ஸ்நானம் இருவகைப்படும். ஒன்று முக்கியம். இது தேஹாரோக்யமுள்ளவர் செய்யத்தக்கது. மற்றொன்று கௌணம். அது வியாதிக்ரஸ்தர், அல்லது முக்கிய ஸ்நானம் செய்யமுடியாத நிலையிலுள்ளவர், அனுஷ்டிப்பது. முக்கியம் ஆறுவகையும், கௌணம் ஒன்பது வகையுமுள்ளது. முக்கியத்தில் நித்தியம், நைமித்யம், காம்யம், க்ரியாங்கம், மலாபகர்ஷணம், க்ரியாஸ்நானம் என்பன ஆறு. கௌணத்தில் ஆக்னேயம், பௌமம், வாயவ்யம், திவ்யம், காயத்ரம், மாந்தரம், மானஸம், காபிலம், ஸாரஸ்வதம் என்பனவாம்.

இவைகளில் முக்கியத்தில் முதலாவதான ப்ராதஸ்நானத்தைப்பற்றி முதலில் சொல்வோம். தந்த தாவனத்தை முடித்துக் கொண்டு, இரண்டு முறை ஆசமனம் செய்து, பிறகு ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஸ்நானம் செய்வது இரண்டு பலனை உத்தேசித்துள்ளது. ஒன்று சரீரத்தில் உள்ள உஷ்ணத்தைத் தணித்து, தேகத்திலுள்ள அழுக்கு, துர்நாற்றம் முதலியதைப் போக்குவதற்காகவும், மற்றோன்று நாம் செய்யும் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகவும்

செய்து வருகிறோம். இப்போது ஸ்நானம் செய்பவர்கள் எல்லோரும் அழுக்குப் போவதற்காக மாத்திரம் செய்து வருகிறோமே தவிர பாபம், புண்யம் என்று ஒன்று இருக்கிறது என்றும், பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ளவும், புண்யத்தை ஸம்பாதிப்பதற்காகவும், புண்ய நதியிலும் புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமென் கிற எண்ணமே ஒருவருக்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எந்தெந்த எண்ணத்தாலும் செய்கையாலும் நாம் கார்யத்தைச் செய்து வருகிறோமோ அதற்குத் தகுந்த பலனை நாம் அடைந்தே தீருவோம், என்பது நமது சாஸ்த்ரக் கொள்கையும் அனுபவ ஸித்தமுமாகும். அப்படிப்பட்ட ஸித்தாந்தம் ஸரியில்லாவிட்டால் நாம் வெவ்வேறு குணம், செய்கை யுள்ளவர்களாயில்லாமல் ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டும். ஆகையால் நாம் செய்யும் கார்யங்களை அனுஸரித்து பாப புண்யத்திற்குத் தகுந்தபடி ஜன்மம் ஏற்படுகிறது என்றும், பலனும் உண்டாகிறது என்றும் ஸித்தமாகிறது.

பாபத்தைப் போக்கி ஷேமத்தை விரும்புகிறவன் ஸங்கல்ப பூர்வமாகவே அவச்யம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஸங்கல்பமாவது:- ஆதி ப்ரம்ஹனின் இரண்டாம் பரார்த்தத்தில் ச்வேத வராஹகல்பத்தில் வைவஸ்வதமந்வந்தரத்தில் கலியுகத்தின் முதல் பாகத்தில் ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரதவர்ஷ பரதக் கண்டத்தில் மேருவின் தென் பாகத்தில் தற்போது நடக்கும் ப்ரபவாதி அறுபது ஆண்டுகளுக் கிடையில் இவ்வருஷ, இவ்வயந, இந்தருது, இந்த மாத, பக்ஷ, திதி வார நக்ஷத்திரத்தில் இன்னென்ன தேவதாஸன்னிதியில் இந்த புண்ய தீர்த்தத்தில் நான் தேடிய பாபம் கழியவும், புண்யம் உண்டாகவும் என்று பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு ஸ்நானம்செய்ய வேண்டும். நாம் முழுகும் ஸ்தானத்தில் தீர்த்த ராஜனுடன் கங்கையை ஆவாஹனம் செய்து, தகாததைப் புஜித்து, தகாட வார்த்தை சொல்லியதாலும், தகாத தானம் வாங்கியதாலும் செய்யப்பட்ட ஸகல பாபங்களையும் போகும்படி ப்ரார்த்திக்க வேண்டும். மஹாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களையும் ஸ்மரிக்க வேண்டும். வருண ஸுக்தம் சொல்லி ஸ்நானம் செய்து, அகமர்ஷண மந்த்ரம் ஜபிக்க வேண்டும்.

காலையில் ஸந்த்யை, ஜபம், ஹோமம் முதலிய அனேக காரியம் இருப்பதால் அவச்யமானதைச் சொல்லி சீக்கிரம் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். பிறகு கிழக்கு முகமாய் தேவர்களுக்கும், நிவீதம் செய்துகொண்டு வடக்கு முகமாக ரிஷிகளுக்கும், ப்ராசீனவீதியாக தெற்கு முகமாகப் பித்ருக்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஆசமனம் செய்து, கரையில் ஜலத்தை விட்டு, சரீர மலதாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பாபத்தையகற்ற யக்ஷ்மாவை தர்பிக்க வேண்டும். பிறகு ப்ராசீனவீதியாக சிகையின் ஜலம் நுனியால் பூமியில் விழும்படி குனிந்து நிற்க வேண்டும். அந்தத் தீர்த்தத்தால் பித்ருக்கள் திருப்தியடைகிறார்கள்.

ஸ்நானத்திற்குப் புறப்படும்போதே ஸகல தேவர்களும் இவனுடன் கூடவே கிளம்பி வருகிறார்கள். இத்தீர்த்தத்தை யளிக்காமல் உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டால் அவர்கள் நிராசையாய் சபித்துக் கொண்டே போகிறார்கள்.

பின்புறம் சிகாஜலம் விழுந்தால் அது ஸுராபிந்துவாகும். பிறகு உத்தரீய வஸ்த்ரத்தை நாலாக மடித்து, நிவீதியாக நின்று, "எவர்கள் என் குலத்திலுதித்து புத்திரனில்லாமல் கோத்தர்த்திலுண்டானோர் இறந்தார்களோ அவர்கள் என்னால் கொடுக்கப் பட்ட

வஸ்த்ரஜலத்தை ஏற்கட்டும்" என்று பிழியவேண்டும். உலர்ந்ததுணியால் தலையையும், உடம்பையும் துடைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஸங்கல்பம், வருணஸூக்தபடனம், மார்ஜனம், அகமர்ஷணம், தேவாதி தர்ப்பணம், என ஸ்நானத்திற்கு ஐந்து அங்கங்கள். மூன்று வருஷம் ஸூரியோதயத்திற்கு முன் விடாமல் ப்ராதக்காலத்தில் ஸ்நானம் செய்துவந்தால் அவன் ஏழுஜன்மத்தில் செய்த பாபம் போகும்.

இரவில் நமது சரீரத்தில் உள்ள கருவிகள் ஓயாமல் வேலை செய்து உஷ்ணத்தை வ்ருத்தி செய்கின்றன. அவைகளை நீக்கத்தக்க மருந்து அதிகாலையில் சீதஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதே. கண்ணொரிச்சல், உள்ளங்கால் எரிச்சல், கபால உஷ்ணம் முதலியவைகளையகற்றி கண்ணிற்கு ஒளியையும் தேகத்திற்கு ஆரோக்கியதையும் ப்ராதஸ்நானம் அளிக்கிறது. பைத்தியம் முதலிய மூளைவ்யாதிகளுக்கு அருவிஸ்நானம் முதல் மருந்தென சரகம் கூறுகிறது. ப்ராதஸ்நானம் சொரிசிரங்கு முதலியவைகளை அடியோடு அகற்றி விடுகிறது. மனத்தெளிவு, அழகு, பாக்கியம், சோகமின்னை, பலம், தேஜஸ், ஆயுள் முதலியவைகள் த்ருஷ்டபலன்.

உஷ்ணதேசமான இப்பரதநாட்டில் சீதளஸ்நானம் மூன்று முறை அமைத்தது எவ்வளவு கருணை என்பது புலப்படும். பகல் ஸ்நானம்தான் விரிவாகச் செய்ய வேண்டுமென்பது விதி. நல்ல மண்ணையும், கோமயத்தையும், நெல்லிமுள்ளிகையும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் தேய்த்து நிதானமாக மாத்யாந்ஹிக ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். அதை விட்டு சுண்ணாம்பும் கொழுப்பும் கலந்த ஸோப்பு முதலிய அந்நியப் பொருள்களை வாங்கித்தேய்த்து புது நாற்றத்தைக் தேடிக்கொள்வது எவ்வளவு மதியீனம். ஜலமே ஸர்வ ரோகத்தையும் போக்கக்கூடிய மருந்தென வேதமோதுகிறது. காலையில் முழுகுகிறவர்கள் அறியத்தக்க அற்பதகுணங்கள் பல உள. ஸர்வரோகத்திற்கும் "தொட்டி ஸ்நானம்" மருந்தென ஒரு மேனாட்டு வைத்தியர் கூறிய முறையை இன்றும் நமது நாட்டில் சிலரிடம் காணலாம்.

நம்முடைய சரீர ஆரோக்கியத்திற்காகவும் சூடிமத்திற்காகவும் நமது முன்னோர்கள் செலவில்லாத ஸூலபமான தேசத்திற்கு அனுகுணமாய் அனுஷ்டிக்கும் பணச்செலவுள்ளதும் கஷ்டமுமான வழியையும் பின்பற்றுவது எவ்வளவு மதியீனம் என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டாமா?

ஸ்நானத்திற்கு ஏற்ற ஜலம்

மலையிலிருந்து தோன்றி ஸமுத்திரம் நோக்கிச் செல்லும் மஹாநதிகள் மிகவும் ச்லாக்யம். அவைகளில் தங்கம், வெள்ளி, செம்பு முதலிய உலோகங்கள் கலந்து வருவதால் ஆரோக்கியமானது. சிறுநதி, நதம் (கிழக்கே தோன்றி மேற்கே செல்வது நதம்), ஸரஸ், மடுவு, தடாகம், ஏரி, கிணறு இவைகளில் முறையே முன்னிருந்து ச்லாக்யமானவைகள். முன்னது கிடைக்காத இடத்தில் பின்னது ஸ்நானம் செய்யலாம். பிறர் வெட்டிய குளம், கிணறு உதவாது. வேறு வகையில்லாவிடில் அவைகளிலிருந்து எழு பிடி மண் எடுத்துக் கரையில் போட்டுவிட்டு முழுகலாம். நதியில் புதிதாய்வந்த ஜலம், காய்ந்த குட்டையில் வந்த ஜலம், மழைபொழியும்

ஐலம், வெந்நீர் இவை உதவாது. பத்து நள் கழித்து குட்டை ஐலமும், வ்யாதியஸ்தனுக்கு வெந்நீரும் உதவும். தேவாலய தடாகம் ச்லாக்கியம். அமிந்த்து முழுகுவதே ஸ்நானம் எனப்படும். நதியில் ப்ரவாஹம் வரும் திக்காவும் தடாகங்களில் சூர்யன் அப்போது இருக்கும் திக்காவும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். எந்த ஸமயமும் வண்ணான் துறையில் ஸ்நானம் செய்யக் கூடாது.

சண்டாளாதி அசுசிகளைத் தீண்டுவதாலும், க்ரஹணாதி நிமித்தத்தாலும் செய்யும் ஸ்நாநம் நைமித்த்யகாகும். நைமித்திகம், காம்ப்யம், மலாபகர்ஷணம், க்ரியாஸ்நானம் இவைகள் அவச்யம் ஐலத்தில் முழுகுவதான வாருணமாகவே செய்ய வேண்டும். பதிதன், சண்டாளன், ப்ரஸவித்தவள், ரஜஸ்வலை, இவர்களுக்குத் தூர விலகிப் போகவேண்டும். அறிந்தோ அறியாமலோ மேலே பட்டுவிட்டால் ஸ்நானத்தோடு வேறு ப்ராயச்சித்தமும் செய்துக்கொள்ள வேண்டும். சண்டாளரது நிழல், பிணப்புக்கை, நாய், பன்றி, கழுதை, ஓட்டை, ஓனாய், காக்கை, கோழி, நோட்டான், இவைகளின் விஷ்டை பட்டால் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். தீக்கும் அசுசியும் எப்படி உண்டாகிறதென்று நமது ஊனக்கண்ணுக்கு விளங்காது. ஞானக்கண்ணைக் கொண்டு மகர்ஷிகள் சொல்லியதையே நாம் நம்பவேண்டும். மயிர்க்கால் வழியாக சரீரத்துனுள்ளேயிருந்து பல மலங்கள் வெளிக்கிளம்புவதாக வைத்யநூல் கூறுகிறது. அது கண்ணுக்கு விளங்காது. சூக்ஷ்மார்த்த தர்சியான சில கருவிகளைக் கொண்டு அதை மெய்ப்பிக்கின்றனர். அது போல் நமது முனிவர்கள் கூறும் அசுசியை அறிய அகக்-கண்ணில்லாதவரால் முடியாது. அதனுண்மையைக் கண்ணல் காணும் வரையில் சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லியபடி செய்வதில்லை என்று இருப்பவன் ஆத்மசக்தியை இழக்கும் அக்ஞானனாவான். நாய் முதலிய எந்தப் ப்ராணிகளைத் தீண்டக்கூடாது, அது பார்த்ததை உண்ணக்கூடாது, என சாஸ்த்ரம் முறையிடுகிறதோ, அவையெல்லாம் தற்கால நாகரீகத்தில் நமது அருமையான குழந்தையை விட அதிக ஆதரவு பெருகின்றன. அதற்குக் காலைகுடியும், விருந்து உணவும், லோப்புஸ்நானமும், மெத்தைப் படுக்கையும், உச்சி முகர்தலும் செய்யப்படுகின்றன. இதுபோன்ற துராசாரங்களைக் களையும் நாளே நனனாளகும். ஆகையால் இதுபோன்ற அசுசியான கார்யங்களை விலக்கி, சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடி ஸ்நானம் செய்து, சுத்தமாயிருந்து, நோய் நொடியில்லாமல் சரீரத்தைக் காப்பாற்றி மேன்மையடைவோமாக.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced with the Blessings of Pujyasri Chandrasekharendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in the year 1942 with the objective of protecting and propagating the Dharmas through various means including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities, with the Blessings of

Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji.

As ordained by His Holiness Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal, Shri Kanchi Kamakoti Peetham, reprinted by Sri V.N.Gopalakrishna Rao. Similar articles including this reprint can be accessed at Kanchi Kamakoti website:

<http://www.kamakoti.org/tamil/>